

GLASILO OŠ CERKVENJAK-VITOMARCI

zimski **KORAKI**

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Slavko Toplak

januar, 2019

Slika na naslovnici: Zimski odsev, Foto: Sara Krepša, 6. b

Na prvi polovici

Dragi učenci, spoštovani učitelji, vzgojitelji in starši,

čtetudi smo pri koncu prve polovice šolskega leta, se je potrebno vedno znova vprašati ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Vse dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila ali postala celo še boljša.

Ni dolgo nazaj odkar smo pogumno vstopili v novo koledarsko leto. To nam je takoj narekovalo, da smo s šolskim letom 2018/2019 že skoraj na polovici. Končuje se obdobje, ki je bogato z lepimi trenutki in doživetji nas in naših otrok v šolah in vrtcih. Ob zaključku nekega obdobja se radi ponosno oziramo na bogato in mnogokrat odlično prehojeno pot. Ponosni smo na vse vaše učne uspehe, športne dosežke in ves trud, ki smo ga skupaj vlagali v popotovanje po zakladnici znanj. Seveda vam tudi v prihodnje želim, da bi bili naši šoli in vrtca prežeti s sproščenimi nasmehi in veseljem naših otrok. To nam bo tudi v prihodnje dokaz, da je naše delo lahko dobro, spodbudno in uspešno.

Radi bi se zahvalili tudi vsem, ki nas podpirate pri našem delu. Brez naših učiteljev, vzgojiteljev in drugih strokovnih delavcev ne bi bilo kakovostnega šolskega vsakdana in zadovoljnih otrok. Tudi njim gre zahvala za prizadevno delo. Hvala tudi vam, staršem, za dobro sodelovanje. Prav gotovo smo vsi tudi v tem šolskem letu začutili, kako pomembno je medsebojno razumevanje, sodelovanje, strpnost in razumevanje različnosti. Samo to je pot, ki nas pelje k odličnosti in višji kakovosti.

Ob koncu prve polovice tega šolskega leta vam želim, da si prihranite še veliko moči za konec. Do cilja nas loči le še polovica. Skupaj jo bomo zagotovo zmogli.

Naj vas otroštvo in mladost nagradita z najlepšim in uspešno na vseh vaših poteh.

Mrzlega 25. januarja 2019

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Dejavnosti 1. c in 2. b v slikah

Bili smo v lutkovnem gledališču

Pouk malo drugače

Pouk malo drugače

Pouk malo drugače

Izdelovali smo makete

Izdelovali smo makete

Strašilo, želod, snežak

Izdelki za bazar

Novoletne želje

Učiteljica: Urška Kostanjevec

Nasmejanih obrazov prvič v šolo

Leto za letom, september za septembrom, pride tisti trenutek, ko nastopi prvi šolski dan. Letos je bil, kot je to že ustaljena praksa, posebej svečan in pomemben za tiste učence, ki so prvič prestopili šolski prag. Učenci višjih razredov so jim pripravili zanimiv kulturni program, ravnatelj šole, g. Mirko Žmavc in župan Občine Cerkljenjak, g. Marjan Žmavc, pa sta jim ob tej priložnosti čestitala in namenila nekaj vzpodbudnih misli. Učiteljici sva jih popeljali v učilnico, v kateri zdaj že nekaj mesecev preživljajo svoje dopoldneve. Začetna trema in morda kanček strahu so hitro zbledeli, ko sva jim povedali, da se čas igre zanje z vstopom v šolo še ni končal. Radovedno so si ogledovali delovne zvezke, učbenike in ostale potrebščine. Ko pa sva jih povabili v jedilnico na prvo malico in druženje ob klepetu, pa se je na vseh obrazih narisal nasmeh. Prvi šolski dan je minil v sproščenem vzdušju in veselem pričakovanju naslednjega dne.

Naša učilnica

Prvi mesec je minil, da še vedeli nismo kdaj. Že se je bližal sprejem v šolsko skupnost učencev! Ob tej priložnosti smo pokazali, da smo se že veliko naučili; peli smo, deklamirali in igrali.

5. oktobra smo se z avtobusom odpeljali v Maribor, kjer smo si v lutkovnem gledališču ogledali predstavo Janko in Metka.

Utrinki s predstave

Tople jesenske dneve smo izkoristili za učenje na prostem. Gozd, travnik, polje, kar vabili so nas, da jih obiščemo! Pisano listje, gozdni plodovi, drobne živali in še in še ... Narava je modra učiteljica in mi smo se po znanje odpravili vanjo.

Pri glasbeni umetnosti smo se učili pesmi o gozdnih živalih in njihovi pripravi na zimo. Petje smo pospremili z gibanjem in igranjem na ropotulje, ki smo jih sami izdelali.

Ropotulje

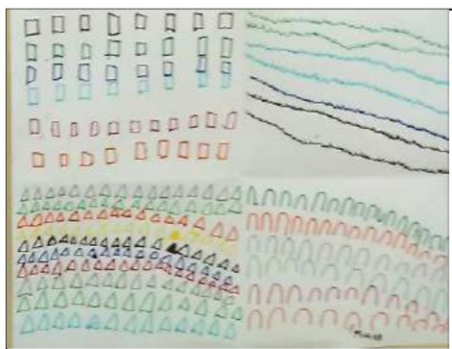
Mmmm, kako diši domač kruh. Pa jabolko, sveže mleko, maslo in med! Zajtrk je najpomembnejši obrok, ki ga zaužijemo. Če pa je sestavljen iz lokalno pridelane hrane, pa na tak način pridelana hrana zagotavlja: svežino, varnost in domač okus. Ob samostojnem pogrinjku, ki so ga pripravili učenci 16. novembra, je hrana res šla v slast.

Tradicionalni slovenski zajtrk

In kaj vse počnemo v 1. a? Dnevi, tedni, meseci kar bežijo. Za nami bo kmalu polovica šolskega leta. Mi pa:

Rišemo črte in barvamo vzorčke

Poslušamo pravljice

Režemo, lepimo

Izdelujemo lutke

Sodelujemo na natečajih

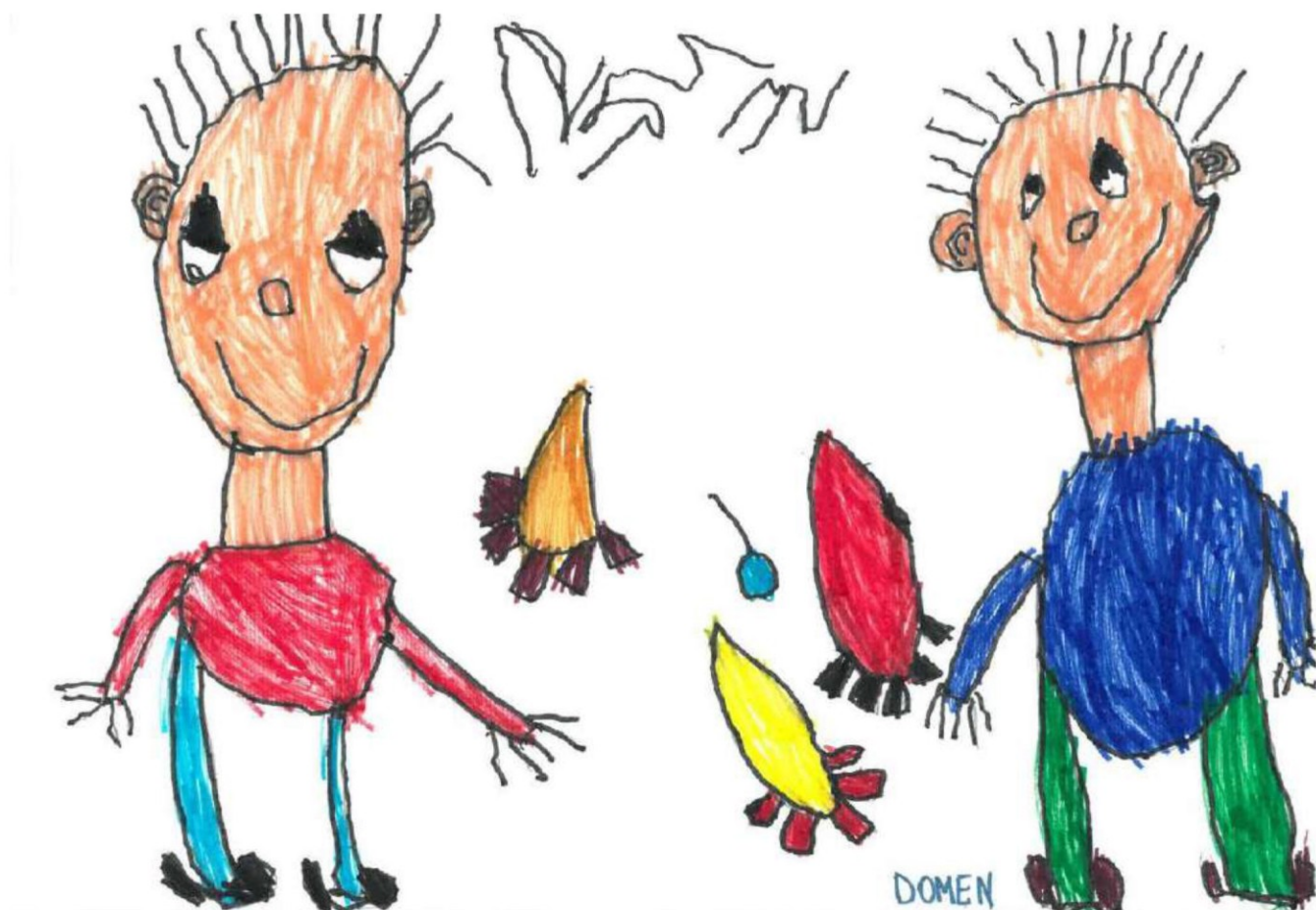

Krasimo učilnico in hodnik

Pripravljamo presenečenja za starše in nastopamo

Besedilo in fotografije: Viktorija Caf in Saša Pavlič

Igra s sošolcem, Domen Fekonja, 1. a

Iz majhnega raste veliko

Postali smo učenci in učenke 1. b razreda. V šolo radi hodimo, saj se v novem okolju med sošolci in sošolkami dobro počutimo.

Izdelali smo hiško, ki kaže naše počutje v šoli.

Veliko smo se že naučili. Spoznavamo črke, številke, računamo, pojemo pesmice ... Spoznali smo tudi različne dneve dejavnosti.

Tradicionalni slovenski zajtrk nam je zelo teknil.

Utrinki naše likovne ustvarjalnosti

Utrinki naše likovne ustvarjalnosti

Radi poslušamo pravljice. Izdelali smo lutke pravljčnih junakov Rdeče kapice in se preizkusili v dramatizaciji.

V prednovoletnem času smo z voščilnicami in drugimi izdelki ustvarili praznično čarobnost.

Učenci 1. b razreda z učiteljico Jožico Zorko

Moji prazniki

Na božični večer smo postavili in okrasili smreko. Oče je naredil še jaslice. Mama je pripravila večerjo. Po večerji smo odšli v cerkev k polnočnici, nato smo se doma malo družili in kasneje odšli spat. Na božično jutro so nas pod smreko pričakala darila. Daril sem se zelo razveselila. Odšli smo tudi k babici in dedku, kjer sem dobila darila.

Silvestrovo smo praznovali doma pri stricu, teti in Aneju. Tja so bile povabljene tudi moje prijateljice in sošolke Isabel, Tia in Alja. Tam smo se igrali in ustvarjali. Ko je bila polnoč, smo skupaj nazdravili in si voščili novo leto. Nato smo odšli ven in gledali ognjemet.

Nika Borko, 2. a

Najdenček

Eno dopoldne smo se peljali v trgovino, ko smo sredi poti videli majhno psičko, ki je hodila ob robu ceste. Malo naprej smo ustavili avto in stopili iz avta. Psička je takoj pritekla k meni v naročje. Prosil sem starša, če jo lahko vzamemo domov. Mama in ata sta nasprotovala, saj nismo vedeli od kod je prišla in kdo je njen lastnik. Na koncu smo jo vseeno odpeljali. Drugi dan smo se pozanimali, če kdo pozna to psičko, da jo vrnemo lastniku. Minilo je veliko časa, a nihče je ni prišel iskat. Poimenoval sem jo Kala. Na koncu je ostala pri nas, kjer ima topel dom, ljubezen in svojo posteljico.

To je moja Kala.

Aleksej Majal Živko, 2. a

Jesensko drevo, učenci 2. a

Jesenske počitnice

Z družino smo šli v Portorož. Tam so bili bazeni. V bazenih je bila morska voda. Šli smo na zvonik. Ko smo šli na zvonik, je zazvonil zvonec in zelo smo se ustrašili. Z atijevo sestrčno smo šli v morsko restavracijo. Tam smo jedli školjke in različne jedi.

Urša Lorenčič, 2.a

Z družino smo šli v McDonalds. Midve s sestrco sva jedli nagece in pomfri, mama in ata sta jedla hamburger. Midve s sestrco sva še dobili velik sladoled. Nato smo šli v Evropark, kjer sem si kupila male lego kocke. Ostale počitnice sem preživela doma.

Maša Cmour, 2. a

V ponedeljek zjutraj smo se odpravili v toplice Sv. Martin na Muri. Šli smo s prijatelji. Tam smo se kopali, hodili na sprehode in igrali igre. En dan smo se odpravili v adrenalinski park, ki je bil na žalost zaprt. Čas je hitro minil in smo šli v sredo domov. Ogledat smo si še šli stolp Vinarium v Lendavi, ki je najvišji razgledni stolp v Sloveniji. Na koncu počitnic sem šel k babici prespat. Počitnice so bile krasne.

Aljaž Kozar, 2. a

Jesenske počitnice sem preživel z babicama v trgovini. V Intersportu sem si kupil ščitnike, jopico in še žogo. V naslednji trgovini sem si kupil avtomobilčke, nekaj za nogomet, slušalke, srajco in pullover, v trgovini JYSK mi je babica kupila mehko blazino in plišastega levčka. Z družino smo bili v kinu in na bovlingu. Obiskali smo tudi razstavo teles v Ljubljani.

Matic Kovačec, 2. a

Med počitnicami smo šli v kino. Z menoj je šel moj prijatelj Rene. V kinu smo gledali risanko Luiz in vesoljčki. Risanka je bila zelo smešna. Po koncu risanke sva z Renejem igrala igre na avtomatih. Potem smo šli vsi skupaj na večerjo in domov.

Nik Horvat, 2. a

V sredo je mamica imela rojstni dan. Najbolj sem bil vesel, da smo jedli torto in kremne rezine. V četrtek smo šli k maši in na pokopališče. Naslednji dan smo se šli kopat v toplice. Veliko sem se kopal, škropil sestro in atija. Tako so se končale počitnice. Med počitnicami sem bral knjigo Pekarna Mišmaš in se učil pesmico Veverica pekarica.

Evgen Par, 2. a

Z družino smo šli k mojemu bratrancu na rojstni dan. Šli smo tudi k babici. Tam sem se veliko igrala. Doma sem se učila, veliko barvala in se z bratom igrala igre. Izdelala sem čestitko za babico.

Nika Borko, 2. a

Začetek jesenskih počitnic sem preživela pri teti Klavdiji. Tam sem se igrala s prijateljico Mijo. Ko je prišla Mija na počitnice k meni, smo šli v toplice. Doma smo grabljali listje. Na pokopališče smo nesli rože in sveče. Veliko sem se igrala s svojim kužkom.

Ela Hameršak, 2. a

Med počitnicami sem se s prijateljico rolala. Z bratom sva se vozila s skirojem. Z družino smo šli v Avstrijo k babici in dedku. S prijateljico Majo sva se kotalkali. Nato sem šla pogledat, kako mama fotografira. Fotografirala je družino. Doma sva z bratom izdelovala hiško iz kartona za činčilo.

Eva Breznik, 2. a

Z mamo sem šla po atija v Maribor. Potem smo šli v McDonalds. Zelo smo se zabavali. Potem smo šli domov. Šli smo tudi v kino. Gledali smo vesoljčke. Na obisk sta prišla Tai in Teo. Igrali smo se v dnevni sobi in gledali risanke. Mami sem pomagala peči kekse. Vozila sem se s kolesom in prebrala eno knjigo.

Zala Vrbnjak, 2. a

Z družino smo se odpravili na izlet v Avstrijo. Ogledali smo si več mest. v mestu je bilo veliko ljudi in trgovin. V trgovini sem si kupil dres in obesek nogometnega kluba Barcelona. Postali smo utrujeni in se vrnili proti domu.

Taj Lovrec, 2. a

Z družino smo se odpravili na Madžarsko. Tam smo preživeli noč čarovnic in po večerji smo se šli kopat. Kopali smo se v velikem bazenu. Voda je bila zelo topla. Tobogan mi je bil zelo všeč, ker je imel lučke in bil je hiter. Ogledali smo si grad. Na Madžarskem smo bili štiri dni. Bilo je zelo lepo.

Anna Mihorič, 2. a

Počitnice sem preživel doma. Z družino smo odšli k babici in v Male Moravce. Dobil sem križanko in igro, kjer moraš vse kroglice spraviti v luknje. Pojedli smo meso in gobovo ter porovo juho, nato pa še pecivo. Šel sem gledat televizijo. Gledal sem pet ur. Šli smo na grob. Potem smo odšli v kino gledat Hotel Transilvanija 3. Potem smo šli domov in polizal sem liziko.

Matic Kocbek, 2. a

Šli smo k dedku v bolnico. Čakali smo na parkirišču. Tilen je spal. Gledala sem proti drugemu nadstropju. Mama je šla z babico k dedku, nato mi je čez okno iz postelje pomahal dedek. Mama in babica sta prišli nazaj. Naslednji dan sem šla k babici. Tam so bile moje tri sestrične. En dan smo šli na pokopališče prižgat sveče.

Alja Hanžel, 2. a

Šli smo v Lenart in na stojnici kupili plastično opico. Kupili smo tudi kokice, sladkorno peno in medenjake. Potem smo šli na kosilo in kasneje domov. Ostale dni sem preživela pri babici. Božala sem muco po imenu Bela in mucka po imenu Cofi. Občasno sem gledala risanke. Enkrat smo si naredili kino kar pri babici. S prijateljico sva spekli mafine.

Tia Vogrin, 2. a

Šli smo na morje. Zjutraj smo šli na zajtrk. Jedla sem kosmiče. Potem smo se šli kopat. Šli smo jest. Jedla sem pomfri. Vsak dan smo brali knjige. Zelo sem pogrešala svojo psičko.

Isabel Lah, 2. a

Izdelovali smo izdelke za bazar.

V Domu kulture Cerkvenjak smo si ogledali predstavo Snežkov božič.

Na delavnici po ogledu prestave Janko in Metka v Lutkovnem gledališču Maribor.

Tradicionalni zajtrk

Po prihodu učiteljice v razred smo najprej učilnico spremenili v jedilnico. Mize smo okrasili z vazicami. Vanje smo dali jesenski šopek. Vsak je pripravil svoj pogrinjek. Na mizo je položil krožnik, lonček, prtček, nož. Dežurni učenki in učiteljica so v razred prinesli sestavine tradicionalnega zajtrka. Na domači kruh smo namazali maslo in med. Zraven smo pili mleko. Nazadnje smo pojedli sočno jabolko.

Po zajtrku smo imeli delavnice. Iz papirja smo izdelali jabolka. Z njimi smo okrasili učilnico.

Obiskala nas je medicinska sestra iz Lenarta. Pogovarjali smo se o pravilni higieni rok, zob in las. Roke smo si po njenem navodilu tudi umili.

Blažka Zorko, 3. a

V petek, 16. 11. 2018, smo šolski dan začeli s tradicionalnim zajtrkom. Najprej smo pripravili vsak svoj pogrinjek. Na mizo smo dali krožnik, lonček, servietko in nož. Zajtrkovali smo domači kruh, ki smo ga namazali z maslom in medom. Pili smo mleko. Po zajtrku smo pospravili mize.

Obiskala nas je medicinska sestra iz Lenarta. Povedala nam je, kako je higiena pomembna za naše zdravje.

Učiteljica nas je v delavnici vodila pri izdelovanju papirnatih jabolk. Za zdravje smo v zadnjem delu dneva poskrbeli še s športnimi aktivnostmi v telovadnici.

Petkov dan je minil hitro in koristno za vse nas.

Tineja Zorko, 3. a

Športni dan

Športni dan smo pričeli ob 8.00. Do malice smo se v učilnici igrali družabne igre. Po malici smo v šolski telovadnici igrali moštveno igro Med dvema ognjema. Nasprotni moštvi smo sestavljali učenci iz drugega in tretjega razreda. V polju nas je bilo veliko učencev. Učenci iz drugega razreda še niso najboljši v lovljenju in metanju žoge. Njihove mete smo tako učenci tretjega razreda zlahka ulovili. Tudi zadevanje nam je šlo boljše. Kljub temu je tekmovanje potekalo zanimivo in napeto. Zmagalo je naše moštvo. Med seboj sva se moštvi pomerili še v različnih štafetnih igrah. Čas do kosila je tako hitro minil.

Po kosilu nas je veliko odšlo domov. Nekaj sošolcev in sošolk je ostalo še v bivanju. Športni dan je bil zabaven.

Blažka Zorko, 3. a

Športni dan je potekal v torek. V telovadnici smo se igrali veliko iger. Trikrat smo se ekipno pomerili v igri Med dvema ognjema. Dvakrat je zmagalo nasprotno moštvo. Tretjič smo se potrudili in zmagali mi. Potem se nam je pridružil v telovadnici še prvi razred. Izvedli smo zanimive štafetne igre. Imeli smo se lepo, čeprav smo tekmovali. Po kosilu smo nekateri odšli k pevskemu zboru, potem pa domov.

Neža Borko, 3. a

Zimski motiv, Taja Fekonja Hamler, 3. a

Zimski motiv, Luka Lovrec, 3. a

Prvi kulturni dan

Ob deveti uri smo se z avtobusom odpeljali v Maribor. Med vožnjo smo opazovali pokrajino. Po približno pol ure smo prispeli. Do lutkovnega gledališča smo pot skozi mesto nadaljevali peš.

Pred gledališčem smo pojedli malico. Po vstopu v gledališče smo se ustavili v garderobi. Garderoberki smo oddali oblačila in nahrbtnike. Biljeterka nas je odpeljala v dvorano. Ogledali smo si lutkovno predstavo Janko in Metka. Bila je zabavna, zanimiva in smešna.

Po predstavi smo odšli v gledališko delavnico. Tam smo si izdelali vsak svojo lutko. Lahko smo si jo odnesli domov.

Peš smo se odpravili po ozkih ulicah starega dela Maribora do avtobusa. Po vrnitvi v šolo nas je čakalo kosilo.

Dan je bil zanimiv in poučen.

Blažka Zorko, 3. a

V petek smo opravili prvi kulturni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Maribor. Obiskali smo otroško lutkovno gledališče. Tam smo si ogledali smešno predstavo Janko in Metka. Po predstavi smo v delavnici pod vodstvom lutkarice izdelali lutko volka, ki je odpiral gobec.

Domov smo se vrnili z novimi spoznanji in zanimivimi spomini.

Neža Borko, 3. a

Učenci 3. a so vtise o praznovanju božiča in silvestrovega strnili v nekaj povedi

Gal Mohorič: Postavili in okrasili smo smrečico, pod njo pa položili jaslice. Pred spanjem smo nastavili dva piškotka in mleko. Z družino smo šli k polnočnici.

Tian Novak: Zjutraj sem najprej pogledal, kaj sem dobil pod smreko. Obiskal sem dedka in babico.

Paulina Murkovič: Ata je postavil smrečico. Z bratom Renejem sva jo okrasila. Obiskal naju je sošolec Filip. Igrali smo se in postavili jaslice.

Jure Kocuvan: Mama je pripravila večerjo. Jaz sem pripravil mizo. Večerjali smo z družino in sorodniki. Po večerji smo odprli darila. S prijateljem Oskarjem sva se igrala.

Tineja Zorko: Praznovala sem z družino in prijatelji. V darilu sem dobila copate, pižamo in majico.

Tadej Nedelj: Božič sem preživel doma z družino. Igral sem se s svojimi igračami.

Luka Lovrec: Praznoval sem z družino. Ob devetih smo zaspali. Ko sem se zbudil, so bila pod smreko darila.

Jan Fornazarič: Na božično večer smo okrasili smreko.

Matic Mulec: Praznovali smo Brankov rojstni dan. Obiskali so nas sorodniki. Otroci smo se igrali.

Filip Karnekar: Zjutraj sem odprl darilo. Potem sem se igral z bratrancema.

Blaž Matjašič: Pikel sem piškote. Z mamo sva okrasila smrečico.

Blažka Zorko: Po dobri večerji smo se odpravili k maši. Ko smo se vrnili domov, sem dobila darilo. Zelo sem se ga razveselila.

Mia Kump Toš: Praznovali smo v toplicah Terme 3000.

Elena Škorjanc: Na božično noč sem v postelji bedela in čakala na Božička ter upala, da pride. Zjutraj sem pod božično smrečico našla darila.

Maša Vrbnjak: Z bratom sva se kepala in igrala. Z nama je bila tudi psička Stella.

Neža Borko: Postavili smo jaslice. Med večerjo je Božiček nastavil darila v kuhinjo. Pred odpiranjem daril smo obiskali otroško polnočnico.

Taja Fekonja: Ko sem se zbudila, smo odprli darila. Obiskali smo botro in tudi tam so nas čakala darila. Tudi pri babici smo dobili darila.

Andreja Osojnik: Praznovala sem pri bratrancu Klemnu. Tam sem se igrala s psičko Pikico.

Kako smo praznovali silvestrovo

Tian Novak: Bil sem pri prijatelju Adamu. Dolgo nisem zaspal, ker smo gledali risanko.

Paulina Murkovič: Šli smo k sosedom. Z bratom sva gledala risanko. Opolnoči smo šli na breg in odštevali. Opazovali smo ognjemet, odprli šampanjec, si podali roke in želeli srečno, zdravo novo leto. Obljubila sem, da se bom poboljšala.

Gal Mohorič: Praznovali smo s prijatelji. Pili smo šampanjec in jedli biftek.

Jure Kocuvan: Silvestrovanje sem preživel z družino. Pili smo šampanjec, gledali televizijo. Opolnoči smo opazovali ognjemet.

Tineja Zorko: Obiskali so nas prijatelji. Spuščali smo rakete. Opolnoči so odrasli nazdravili s šampanjcem.

Tadej Nedeljko: Praznovali smo doma. Družili smo se z babico, dedkom in sestrično.

Luka Lovrec: Novo leto smo pričakali pri sorodnikih v Čagoni. Bilo je zelo lepo. Opolnoči sem smel odpreti šampanjec. Domov smo se vrnili zjutraj 1. januarja. Spal sem do kosila.

Matic Mulec: Doma smo spuščali rakete in pili šampanjec.

Filip Karnekar: Silvestroval sem doma. Prižgali smo kresničke in gledali sosedov ognjemet.

Blaž Matjašič: Novo leto sem praznoval z botrom in dedkom.

Blažka Zorko: Zvečer smo gledali televizijo. Ob polnoči smo odprli šampanjec in si zaželeli srečno novo leto. Spat sem šla ob 0.30.

Mia Kump Toš: Praznovali smo v toplicah. Ob polnoči sem pila otroški šampanjec. Plesali smo v šotoru in opazovali ognjemet.

Elena Škorjanc: Budna sem bila do desetih zvečer. Z otroškim šampanjcem sem nazdravila z družino na srečno novo leto. Družili smo se ob gledanju risanke.

Neža Borko: Pila sem otroški šampanjec. Gledali smo ognjemet. Všeč so mi bile pisane rakete. Prespali smo na kavču v novi hiši.

Taja Fekonja Hamler: Praznovali smo pri botri. S sestrično sva gledali angleški film, se igrali in opolnoči opazovali ognjemet. Otroci smo prižigali iskrice. Pokanje raket in petard mi je bilo preveč močno.

Andreja Osojnik: Opazovali smo rakete. Pila sem otroški šampanjec.

Maša Vrbnjak: Novo leto sem pričakala doma. Praznovala sem s sestrično. Opolnoči so prišli na obisk prijatelji. Voščili smo si srečno in zdravo novo leto.

Rime

Videl sem balon,
hotel sem bonbon.
Priletel je ptiček,
žvrgolel kot čriček.
Moja prijateljica je Lučka,
kličemo jo Bučka.

Jaka Kocbek, 3. b

Naš psiček

Naš psiček hov, hov,
miru ne pozna,
se vedno igra,
če drugega ni,
svoj rep lovi.

Tijana Gavez, 3. b

Žoga

Ko hoče žoga postati noga,
se vse polomi.
Ko žoga počí,
noga ven skočí.

Tjaša Hanžel, 3. b

Kulturni dan

V petek, 5. 10. 2018, smo šli v Lutkovno gledališče Maribor. Ko smo prišli v Maribor, smo imeli malico. Po malici smo odšli v gledališče. Ogledali smo si lutkovno predstavo Janko in Metka. Po predstavi smo imeli delavnice. Izdelali smo si volka, ki je bil mimična lutka. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v Vitomarce. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Tisa Korenjak, 3. b

Ogled lutkovne predstave

5. 10. 2018 smo se z avtobusom odpeljali v Lutkovno gledališče Maribor. Ko smo prispeli, smo najprej pojedli malico. Nato smo si ogledali lutkovno predstavo Janko in Metka. Predstava mi je bila zelo všeč. Po predstavi smo šli na delavnice. Tam smo si izdelali mimično lutko volka. Po delavnicah smo se odpeljali nazaj v šolo. Želim si še več takšnih dni.

Jaka Čeh, 3. b

Grška vaza, Tjaša Matjašič, 4. a

Grška vaza, Grabrijela Žmavc, 4. a

Danes sem jaz mama

Danes se najini vlogi z mamo menjata. Zjutraj ob 5.00 vstanem in grem v službo. Ko se pripeljem v službo, se preoblečem in pohitim na delovno mesto. Kaj hitro je ura 7.00 in pokličem mamo, če je vstala. Seveda kot vsako jutro je že budna. Dogovorjeni sva, da ob 7.20 gre na avtobus. Spotoma nahrani še muca Pikija. Ko se pripeljem iz službe pred šolo, mi vedno v avto prinese torbo. Seveda gre mami s sošolkami na avtobus. Nekje ob istem času prideva domov. Mami se gre kotalkat, jaz pa kuhat kosilo, pospravljat in likat. Ko vse to naredim, pomagam mami pri domači nalogi. In ura je že za umivanje, gledanje televizije in spanje.

Tjaša Matjašič, 4. a

Zjutraj se zbudim ob 6.00. Malo še v postelji poležavam. Nato vstanem in si skuham kavo. Spijem jo z užitkom. Sledi umivanje obraza. Zbudim hčer Saro. Ona se obleče, umije in pozajtrkuje. Odpeljem jo v šolo. Odidem domov. Odločim se, da grem v gozd poiskat gobe. Po dolgem sprehodu skozi gozd najdem polno košaro gob. Odpravim se domov skuhat kosilo. Nato se odpravim po Saro. Skupaj narediva domačo nalogo, nato se odpraviva ven. Zunaj se celo popoldne igrava. Ko prideva nazaj v hišo, se gre Sara umiti in stuširat. Po večerji se odpravimo spat.

Sara Stergar, 4. a

Danes sem jaz mama. Zjutraj vstanem ob 6.00. Zbudim svoji hčeri in ju pripravim za vrtec. Tudi jaz se lepo oblečem in naličim. Odpeljemo se v vrtec. Zaposlena sem v vrtcu. Po zajtrku s sodelavko odpeljeva otroke na igrišče. Do kosila smo zunaj, saj je čudovito vreme. Za kosilo imamo špinačo, pire krompir in hrenovke. Po kosilu morajo otroci iti spat. Ko se zbudijo, imajo še popoldansko malico. Po njih začnejo prihajati starši. Ob treh popoldne končam službo. Popoldan se z možem in z otroki odpravimo kolesarit. Pripravim še večerjo. Hčeri zgodaj zaspita. Pospravim še kuhinjo, zložim perilo, nato pa se tudi jaz odpravim spat.

Biti mama je zelo lepo.

Lana Pernat, 4. a

Ker sem danes jaz mama, sem morala zgodaj vstati, prebuditi otroke in jih pripraviti za šolo. Odpravim se v službo, kjer delam osem ur. Nato se odpravim po otroke. Spotoma opravimo manjši nakup. Odpeljemo se domov. Doma skupaj pripravimo kosilo. Pogovarjamo se o dogodkih, ki smo jih doživeli v šoli in službi. Medtem pride domov mož. Skupaj sedemo k mizi in kosimo. Potem pomijem posodo. Otroci ta čas delajo domačo nalogo. Če česa ne razumejo, jim pomagam ali svetujem. Ker so otroci bili ta dan zelo pridni, sem jih nagradila z bonboni in sladoledom. Nato si privoščimo kratek sprehod. Ko pridemo domov, pospravim kup perila, zalijem rože in se sprehodim po vrtu. Vmes pocrkļjam mački, ki sta mi ves čas delali družbo. Otroci mi pomagajo pospraviti stanovanje. Počasi se pripravimo na počitek. Po prebrani pravljici si zaželimo lahko noč in zaspimo. Upam, da bo noč dolga.

Gabrijela Žmavc, 4. a

Zjutraj se zbudim ob 6. uri. Sebi in otrokoma pripravim zajtrk. Nato grem v službo v trgovino, kjer delam v delikatesi. Včasih delam zjutraj, včasih pa popoldan. Ko delam zjutraj, grem ob 15. uri po otroka v šolo. Večkrat še zavijemo v trgovino. Ko pridem domov, naredim kosilo. Zvečer se skupaj z možem odpraviva v hlev opraviti živino. Ko pridem iz hleva, naredim večerjo. Sledi umivanje in gledanje televizije. Čez nekaj časa se vsi odpravimo spat.

Biti mama je zelo lepo in naporno.

Amadej Furšt, 4. a

Presenečenje

Največje presenečenje so mi starši pripravili, ko sem praznovala rojstni dan. Na praznovanje sem povabila najboljše prijateljice, sošolke in sošolca Tadeja in Jana. Na mojo zabavo je prišel klovn, ki nas je zelo zabaval in je bil zelo smešen. Na obraze nam je risal metulje, srčke, iz balonov je izdeloval rožice in živali. Meni je na obraz narisal mucka. Imeli smo tudi napihljiv grad. Jedli smo pico in sladkarije. Vozili smo se s poganjalci in kolesi. Največje presenečenje sem doživela, ko so mi vsi zapeli vse najboljše za rojstni dan in ko sem dobila torto, na kateri je bila Mia. Ta dan je bil res nekaj posebnega.

Alisa Zorko, 4. a

Novoletne počitnice

Med počitnicami sem se zelo veliko igrala z bratcem. Z družino smo obiskovali tudi sorodnike. Velikokrat je k nam prišla teta Martina z družino. Igrala sem se z bratrancema Nejcem in Nikom. V Ljubljani smo obiskali sestrično Marušo in bratranca Matevža. Z Marušo sva igrali družabne igre, Evgen in Matevž pa sta se igrala v drugi sobi. Zvečer smo se vrnili domov. Nato nas je obiskal Božiček. Nastavili smo mu piškote in mleko, on pa nam je pustil darila. Za darilo sem dobila paket za izdelovanje zapestnic, ogrlic, veliko različnih pisal in liste, ker rada rišem.

Všeč mi je bilo, da sem med počitnicami lahko dolgo spala.

Ana Mari Par, 4. a

Maček Muri

V soboto, 3. novembra, smo učenci neobveznega izbirnega predmeta šli v Mestno gledališče Ptuj. Ogledali smo si gledališko predstavo Maček Muri. Še preden smo šli v gledališče smo zavili še v Teto Frido. Ko sva se z Gabrijelo popili, sva šli v igralnico. Tam sta bili tudi najini mami. Potem smo šli še na kratek pohod po Ptuj. Šli smo še v muzej, galerijo na razstavo fotografij. V njem smo si ogledali stare fotografije. Razstava je bila v treh nadstropjih. Potem smo šli ven, tam smo si lahko slikali labode. Odpravili smo se naprej. Prišli smo do gledališča. Morali smo počakati, da se je prejšnja predstava končala. Učiteljica Jožica nam je razdelila karte. Odšli smo noter. Najbolj mi je bilo všeč, da je muca Liza poljubila mačka Murija. Po predstavi pa domov. Ustavili smo se pri Gabrijeli. Tam sva se z Gabrijelo igrali. Preživela sem res zelo lep sobotni dan.

Ana Mari Par, 4. a

Presenečenje 1 a

Nekega zimskega dne so se mi zgodile neverjetne stvari. Saj boste videli. V moji zgodbi se je zgodilo tole. Bila sem doma in bil je dan pred mojim rojstnim dnevom. Ležala sem v topli postelji in brala knjigo. Mami je previjala Gregorja, ati pa je bil v Avstriji na sejmu vina. Bil je večer in v kuhinji sem pila čaj. Ko sem pojedla večerjo in se umila, sem šla v dnevno sobo, kjer je mami gledala televizijo. Vprašala sem jo: Koliko dni manjka do 2. decembra? Rekla je, da le še nekaj tednov. Bila sem žalostna in šla sem v sobo. Mami je poklicala atija in mu rekla, naj mi že kupi darilo za moj rojstni dan. Drugi dan je bila sobota in bila sem zelo zaspana. Ob 8.00 sem se zbudila in šla v kuhinjo. Bilo je vse tiho in temno, dokler nisem na mizi zagledala veliko torto z osmimi svečkami. Šla sem proti mizi, ko sem na njej videla veliko darilo in torto z sliko SOY LUNA. Bila sem res presenečena in takoj, ko sem hotela prižgati luč se je začela pesem: Vse najboljše za te, vse najboljše za te, vse najboljše draga Ajda, vse najboljše za te. Bila sem presenečena in se res razveselila. Mami je rekla, naj odprem darilo. Ko sem ga odprla, sem v njem

zagledala kletko in v njej dve živi bitji. Bila sta papagaja moškega in ženskega spola. To je bilo najboljše presenečenje do zdaj!

Ajda Druzovič, 4. b

Presenečenje ena a

Že od nekdaj sem si želela igrati instrument klavir. Pri pevskem zboru je zborovodkinja delila liste za vpis v glasbeno šolo Cerkvjenjak. Mama me je vpisala in hitro sem šla na preizkus. Nato sem čakala na odgovor. Potem sem izvedela, da sem preizkus uspešno opravila, vendar nisem bila sprejeta. Bila sem zelo žalostna. Mama me je potolažila, da me bo naslednje leto ponovno vpisala. Ko je leto minilo, spet nisem bila sprejeta. Zmeraj je bil odgovor, da je bilo preveč vpisov za klavir. Dali so mi ponudbo za klavirsko harmoniko. Jaz tega nisem sprejela, ker me ne veseli klavirska harmonika. Mama je na internetu našla glasbeno šolo v Lenartu, ki se imenuje Muziklub. Tam se je že vse zmenila, ker je ona vedela, da si jaz zelo želim igrati klavir. Mama me je vprašala, če bi hodila v Lenart. Jaz sem seveda rekla, da grem z veseljem. Moje srce je hitro bilo, dobila sem solze in sem planila mami v objem. Bila sem zelo srečna, kajti mama mi je izpolnila veliko željo. Vsa srečna sem povedala očetu, ko je prišel iz službe. Tudi on je bil vesel da je bilo že vse dogovorjeno. Ko sem že hodila nekaj časa, sem izvedela, da še moja učiteljica Sara uči petje. Vsi skupaj smo se zmenili, da bom vsak drugi teden imela petje. Izpolnila se mi je še ena želja. Sedaj se je priključila teorija. Jaz sem bila vesela, da bom na klavirju igrala boljše in hitreje. Staršem sem zelo hvaležna, da me vozita v Lenart. Izpolnila sta mi dve največji želji.

Lana Grnjak, 4. b

Prvi poljub!

Napočil je 1. šolski dan za majhnega Jureta. Mami je obljubil, da bo to šolsko leto najboljši učenec. Ko je prišel na prag šole, je zacingljajal šolski zvonec. Jure je šel po hodniku tako počasi, da bi ga lahko še mravlja prehitela. Končno je prišel do učilnice. Usedel se je poleg najboljšega prijatelja Iva. Učitelj jih je skromno pozdravil in rekel, da se bodo letos veliko naučili. Jure se je obrnil z očmi na zadnjo klopi in videl njegovo novo sošolko Majo. V trenutku se je zaljubil vanjo. Maja mu je pomahala, Jure pa zaljubljen nazaj. 2. dan šole so se pogovarjali o zemeljskem obnašanju/bontonu. Učitelj je rekel, da naj si to zapomnijo, ker jih bo jutri malo spraševal. 3. dan šole je učitelj vprašal Jureta, kaj je bonton in Jure mu je odvrnil: »ZANIMIVOSTI V SVETU.« Učitelj ga je čudno pogledal in opazil, da je Jure vse preslišal. »Kaj pomeni bonton?« je vprašal vse učence. »PRAVILA LEPEGA OBNAŠANJA,« so odgovorili. »To pa je pravilen odgovor,« je rekel učitelj. 4. dan šole je bil napovedana šolska predstava »POKAŽI KAJ ZNAŠ«. Cela šola od vrtca, 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9. razreda so pokazali svoje talente. Vsi učenci 1. razreda so dobili zamisel za predstavo z Juretom vred. Jure je na generalkah vedel ves svoj tekst. Povedal je super in drzno. Ko je napočil dan predstave in je bil na vrsti 1. razred. Vsi so lepo povedali. A ko je bil na vrsti Jure, je bilo vse narobe! Stopil je naprej in razsvetila se je cela dvorana. Pozabil je svoj celoten tekst. Ker ni vedel kaj, je zapel pesmico Kuža pazi! A tudi takrat ni bilo super, ker ni imel posluha in še besedila od pesmice ni vedel, zapel je kar čisto nekaj drugega. Osramotil se je pred celo šolo in ljudmi. Naslednji dan sploh ni šel v šolo, niti 2. dan ne in 3. dan ne. Le čepel je v svoji sobi, katera je imela počekane stene z napisom »JURE LUBI MAJO, JURE+MAJA in vse povsod srčki«. 4. dan je le šel v šolo, a ponižano in sramotno. Vsi so se norčevali iz njega celo njegov najboljši prijatelj Ivo. Le Maja ga je spodbujala in mu rekla, da se lahko pride k njej učit, če kaj ne zna. Takrat je Jure Maji povedal, da je zaljubljen vanjo. Ona mu je nazaj rekla, da je ona tudi v njega zaljubljena in da je nič ne moti če se je zmotil na predstavi in če nima posluha, njej je le važno, da je dober po srcu. Takrat se je zgodil prvi poljub. In še veliko jih je bilo!

Zala Anželj, 4. b

Presenečenje ena a

Nekega večera sem imela tekmovanje Otroci pojejo in se veselijo, že drugič. Prvič sem zmagala, drugič pa ne. Malo sem bila žalostna od poraza, a me je minilo. Preden smo šli na tekmovanje, smo zelo dolgo čakali mami. Nič nisem videla, videla sem samo, ko je gor nesla veliko škatlo. Moja nekdanja želja je, da bi dobila haverboard. Ne vem zakaj, ampak želela sem si ga.

Po koncu tekmovanja smo odšli domov. Ko sem prišla v kuhinjo, sem na mizi zagledala ogromno škatlo, v kateri je bil haverboard. Moje srce je okamenelo. Začela sem skakati in tekati. Tako zelo sem bila vesela, da sem tekla sosedov in nazaj. Sploh se nisem zavedala, kako so me noge bolele. Ves naslednji dan sem se z njim vozila zunaj in izvajala raznorazne trike. Zelo sem bila vesela.

Nekega naslednjega dne sta babi in dedi prišla iz Maribora in ko sta prišla, sta bila vsa nasmejana in skrivnostna. Ko sta prišla gor v sobo, sta mi dala eno srednje veliko škatlo, zlepljeno v roza papir, kajti vedela sta, da zelo rada pojem. Ko sem odprla škatlo, se je notri skrival zvočnik! Objela sem dedija in babi ter glasno zakričala. Takrat, mi pravijo, je bil moj pevski dan. Bila sem presrečna. Ko pa sem imela 7. rojstni dan in sem prišla domov, sta me pred vhodnimi vrati čakala babi in dedi. Ko sem prišla k njima, sta se nasmehnili in odmaknili na stran. Za njima je bilo lepo, hitro in športno kolo. Takrat sem skočila na kolo, naredila tri kroge okoli babice in dedka, se ustavila, postavila kolo na nogo in objela babico in dedka.

To so bili najsrečnejši dnevi v mojem življenju.

Zala Anželj, 4. b

Zajtrk v šoli

Dan pred slovenskim tradicionalnim zajtrkom ...

Vzela sem telefon in pogledala na uro. "Julija še gotovo ne spi," sem si rekla in jo poklicala. Da ne bi česar pozabila, sem jo vprašala, kaj vse moram naslednji dan dati v nahrbtnik. Zaželela sem ji lahko noč in začela pripravljati stvari. Ob meni je ves čas bil kuža. Ni hotel zaspati, zato sem vzela knjigo in brala. Vsebinska je bila tako zanimiva, da še opazila nisem, kdaj je zaspal.

Odločila sem se, da še spečem pecivo. Uspelo je. Le varno ga je bilo potrebno prinesiti v šolo.

Naslednji dan v šoli ...

Mize smo oblikovali v skupine. Sedli smo in začeli pripravljati pogrinjek za zajtrk. Mizo smo pognili s prtom. Pripravili smo jedilni pribor, krožnik, skodelico. Vse smo pravilno razporedili. Mizo smo okrasili še s šopkom.

Dežurna učenca sta prinesla mleko, maslo, med in jabolka. Postregli smo si. Pri naši skupini je zajtrkovala tudi učiteljica Kristina, za katero smo skupaj pripravili pogrinjek. Bilo je okusno.

Na mizo sem položila še pecivo.

Sofija Nekrasova, 5. a

Zdrav zajtrk, gibanje ...

Komaj sem dočakal naravoslovni dan. Začeli smo ga s tradicionalnim slovenskim zajtrkom, ki je bil zelo zdrav, sestavljen iz izdelkov domačih pridelovalcev. Po zajtrku nas je obiskala medicinska sestra, katera nam je predavala o zdravi prehrani. Zapomnil sem si, da si moramo hrano enakomerno porazdeliti čez cel dan, jesti veliko sadja in zelenjave ter žitaric. Zraven pravilne prehrane pa moram paziti tudi na to, da se dovolj gibljam. Vse stvari bom poskušal upoštevati. Potem smo imeli krajši odmor. Fantje smo odhiteli na igrišče, punce pa so vadile ples za prireditev Ujemi trenutek. Po krajšem premoru smo se odpravili k športnim dejavnostim, katere je pripravil učitelj Miha Čuček. Imeli smo poligon. Najtežja naloga je bila plezanje čez ovire. Sicer pa mi je ta del dneva bil najljubši.

Naravoslovni dan se je končal. Sledilo je še kosilo.

Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, predvsem po pripravi pogrinjka, zelo okusnem zajtrku in zanimivih športnih dejavnostih.

Nik Kocuvan, 5. a

Naravoslovni dan

V petek, 16. novembra, smo imeli naravoslovni dan, ki smo ga začeli s slovenskim tradicionalnim zajtrkom. V šolo smo prinesli jedilni pribor, desertni krožnik, skodelico za mleko, rože in prtičke. Jaz sem prinesla tudi leseno žličko za med.

Najprej smo si pogrnili mize in pripravili vse potrebno. Z zajtrkom smo začeli ob 8. uri. Jedli smo domači črni kruh namazan z medom. Zraven smo pili domače toplo mleko. Čez nekaj časa smo pojedli še jabolko.

Po zajtrku smo pospravili in počistili mizo. Nato smo začeli z drugimi obveznostmi. Zajtrk mi je bil všeč, ker je zdrav in lahko bi ga pripravili večkrat.

Ula Kaučič, 5. a

Zanimiv dan

Komaj sem čakal na tradicionalni zajtrk. Tega dne sem si v šolo prinesel skodelico, krožnik, nož, prtiček.

Dan se je začel s pogovorom in pripravo pogrinjka za zajtrk. Zelo smo se potrudili. Mize so krasili tudi šopki in svečke. S sošolcem Nikom sva šla do kuhinje in dobila med, kruh, mleko in jabolka. Odnese sva ga v učilnico. Na kruh smo si dali med, nalili mleko in začeli z zajtrkom. Bilo je zelo zanimivo. Po končanem zajtrku je na obisk prišla medicinska sestra, katera nam je govorila o zdravi prehrani. Zastavljali smo ji vprašanja, na katere nam je odgovarjala. Po končanem pogovoru smo se odpravili na sveži zrak. Dečki smo igrali nogomet, deklice pa navijale. Dejavnosti smo nadaljevali v telovadnici. Skakali smo čez kozo, plezali in delali prevale. Postali smo lačni od vsega treninga in se odpravili na kosilo. Po kosilu smo odšli domov.

Tijan Lovrec, 5. a

Super herojke

Zgodilo se je v četrtek popoldne. S prijateljicami smo sedele zunaj pred šolo na klopci in se pogovarjale. Julija nam je dala bombone. Po cesti so vozili avtobusi in avtomobili, starši so prihajali po otroke. Anisa je pripovedovala smešnice.

Čez nekaj minut se je pred trgovino ustavil tovornjak, v katerem so bile krave. Približale smo se mu. Bile smo v skrbeh, saj jih najbrž peljejo v klavnico.

Hitro smo se odšle preobleč. Razpustile smo si čope in nadele pokrivala na glavo. Oblekle smo si še črne hlače, obule čevlje, nadele rokavice in najpomembnejše - sončna očala. Ula je naredila še fotografijo.

Odšle smo na drugo stran tovornjaka. Bil je zelo velik in rumene barve. Nato se je zaslišalo oglašanje krav. Super herojka Špela je iztegnila roko in zavpila: »Kravice, prihajamo«! Zelo smo bile jezne. Poiskale smo si varno skrivališče za opazovanje.

Kmalu smo ugotovile, da sploh niso bile krave. Bili so konji. Bile smo še bolj jezne in žalostne. Kaj bi storile? Rade bi preprečile ubijanje živali, razen če se žival res muči s preživetjem.

Potem smo vse skupaj odšle za trgovino in avtobusno postajo ter opazovale tovornjak. Ugotovile smo, da tisti, ki sedi v tovornjaku, je konjsko salamo, sovoznik pa mu je šel v trgovino po kruh.

Super herojke smo zlezle v tovornjak h konjem. Bližal se je sovoznik s kruhom. Najprej smo si v tovornjaku naredile prostor. Konje smo odvezale in postavile enega poleg drugega. Ula je preštela konje. Bilo jih je deset. Potem smo morale biti zelo tiho, da smo slišale pogovor v kabini. Ugotovile smo, da peljeta konje v Maribor v klavnico.

Prijele smo za vrvi, na katerih so bili privezani konji. Vsaka je vzela konja, mu naredila vajeti in zlezla nanj, v roko pa prijela še vrv drugega konja.

Pripeljali smo se v Maribor. Bile smo pripravljene na skok iz tovornjaka. Tovornjak se je ustavil. Voznik in sovoznik sta odprla vrata in skočile smo. Konji so zdirjali na prosto. Pot nas je vodila nazaj v Cerkvenjak.

Živali smo rešile pred smrtjo.

Postale smo super herojke.

Gaja Kovačec, 5. a

Čudežno izginula igračka

Zjutraj sem vstal ob 7. uri, se preoblekel in šel zajtrkovat. Ko sem pojedel, sem si umil zobe. Hotel sem se igrati z najljubšo igračko, vendar ni bilo več časa, ker sem moral v šolo. Po končanem pouku sem šel domov. Doma sem naredil domačo nalogo in se učil. Po končanih obveznostih sem šel v sobo po igračko, vendar je ni bilo nikjer. Sklenil sem, da bom poiskal krivca. Začel sem pri bratu. Pregledal sem njegovo sobo, igračke ni bilo. Pomislil sem, da bi jo lahko skril zunaj v najini leseni hiški. Pogledal sem. Bila je polna posutih bleščic, igračke pa ne. Ni bil on. Na vrsti je bil oče. Vprašal sem ga, če je videl mojo igračko. Odgovoril mi je, da je ni videl nikjer. Nisem mu verjel. Pogledal sem v njegov avto, sobo in ni bilo ničesar. Ugotovil sem, da sam ne najdem krivca za igračko, zato sem prosil očeta, če mi je pripravljen pomagati. Bil je takoj za to. Naredila sva načrt, kako ugotoviti, če je mama krivec. Šel sem do mame in jo vprašal, kako je potekal dan v službi. Oče je hitro pogledal v njeno torbico, jakno in avto. Našel ni ničesar. Sprijaznil sem se, da je moja igračka čudežno izginila. Slabe volje sem se odpravil na zrak. Zagledal sem psa z dinozavrom v gobcu. Nasmejal sem se. Mirno sem vzel igračko in odhitel v hišo.

Tijan Lovrec, 5. a

Slon v trgovini s porcelanom

Slon v trgovini s porcelanom je
in naenkrat razbije vse.

Trgovka se jezila je, slon pa kar
pobegnil je.

Zunaj so ga lovili čisto vsi,
a on mirno mimo vseh drvi
in ga nihče ne ulovi.

Slon se pa znašel je
in s hriba dol le opazoval vse.

Še danes ga našel ni nihče,
zato slon še vedno mirno travo žre.
Trgovina še naprej stoji
in v njej nihče več škode povzročil ni.

Julija Zorko, 5. a

Slon trgovini s porcelanom

Slon Niton je rad radoveden bil
in se tudi kaj v trgovini naučil.

Njegova mama je stroga bila,
a se včasih tudi pošalila.

Očeta pa ni imel,
saj ga je že Bog vzel.

Neki dan se je poceni prodajal porcelan.
Ker ga je Nitonova mama tako zelo oboževala,
je Nitona takoj v trgovino poslala.

Ni bila zelo pametna,
saj njena izbira je bila nerodna.
Niton je iskal porcelan, a zaman,
saj vse kar je prijel, v majhne delce je z rilčkom zmlel.

Domov prišel je praznih rok
za sabo vlekel je le velik dolg.

Lana Vidovič, 5. a

Novo leto

Spet je zima, spet je mraz
in tukaj novoletni čas.
Naj odnese vam skrbi

in poskrbi za vesele, lepe dni.
Bodimo srečni vsi!
Naj življenje mirno bo
in tako, ki ustrezalo nam bo.

Sara Mohorič, 5. a

Zima, Domen Kokol, 6. b

Mala muca

Tam pri oknu nekaj mi škrablja,
ima dva majhna uheljca
in je srčkana.

Le kaj bi to lahko bilo,
če je pa tako majhno.
To muca mala je,
ki miško prinesla pokazat je.

Lana Vidovič, 5. a

Tisk s pečatniki, Laura Draškovič, 5. b

Utrinki s tehniškega dne

Gal Plohl, 5.a

Dejavnosti 5. b v slikah

Likovno ustvarjanje, Alina Pajek: Noč čarovnic

Pri naravoslovju si pripravljamo zdrav zajtrk

Izdelali smo uporaben izdelek iz pločevinke

Planinski pohod

Na POŠ Vitomarci imamo tudi planinski krožek. Sodelujemo s Planinskim društvom iz Lenarta. Tako smo se 17. novembra 2018, na lep sončen in hladen dan podali na naš prvi planinski pohod na Roglo. Pot nas je vodila po mehkih gozdnih tleh od Klopnega vrha do Doma na Pesku. Prijetno utrujeni smo se pogreli na naši zadnji točki. Preživeli smo lep dan v prijetni družbi.

Mentorica planinskega krožka: Milena Zagoršek

Tradicionalni slovenski zajtrk – 16. 11. 2018

Laura Draškovič: Zjutraj smo predstavniki razredov pripravili pogrinjek za zajtrk. Po zajtrku smo imeli različna predavanja in delavnice. Učenci 5. in 6. razreda smo se pogovarjali o škodljivosti kajenja. Ob koncu smo imeli plesno uro s Plesno šolo Samba. Naučili smo se ples.

Žan Hauzer: Za zajtrk smo jedli domači kruh, maslo, mleko in med ter jabolko. Delali smo plakate o kajenju. Počutil sem se odlično.

Tara Korenjak: Predstavili smo plakate o kajenju. Nazadnje smo imeli plesno uro. Danes je bil super dan! Jupi!

Predstavniki razredov smo pripravili pogrinjek za zajtrk

Razgibali smo se s plesom

Po praznikih

Božič je mimo,
mi pa kar mirno
v šolo smo odšli.

Zdaj ni več časa za zabavo,
zdaj pridno se učimo,
saj nam novo leto
dalo nove je moči.

Biftek je odšel
zvezki so prišli,
s sošolci usedli smo
nazaj v šolske se klopi.

Domen Kokol, 6. b

Novoletna smreka, Lana Lovrenčič, 6. b

Izmenjava oblačil

Ker našo šolo obiskujejo tudi učenci, ki si na žalost z družinami ne morejo privoščiti novih oblačil, drugi pa oblačila prerastemo in želimo oddati, pa jih ne bi radi zavržli, smo učenci, ki smo predstavniki šolske skupnosti, skupaj z učiteljico Elo Žibrat, pripravili zdaj že tako rekoč tradicionalno izmenjavo rabljenih stvari. Tako smo učenci iz vseh razredov prinesli svoja oblačila in druge stvari, ki jih ne potrebujemo več. V četrtek 13. 12. in v petek 14. 12. 2018 je v učilnici 5. razreda potekala izmenjava. Nabralo se je veliko oblačil, čevljev, knjig in šolskih potrebščin ter tudi igračk, ki so jih z veseljem odnesli najmlajši učenci naše šole. Vsi, ki smo bili prisotni pri izmenjavi, smo bili zelo veseli ob koncu drugega dne tržnice, ko kosov oblačil, čevljev, knjig in igračk ni bilo skoraj nič več.

Tamara Borko, 9. a

Tamara, Vanesa, Pia, Mojca (9. a): Lušno je pomagati mlajšim učencem iskati stvari, ki jih razveselijo. Všeč nam je, da pri tem niso sramežljivi. Večinoma so si izbirali igrače. Za nas je to poleg šolskega dela zanimiva izkušnja.

Jan (3. a): Izmenjava mi je bila všeč. Želim si, da bi izmenjava bila vsako leto.

Matic (3. a): Izbral sem si veliko igračk in sem bil zelo zadovoljen. Z njimi se doma veliko igram.

Filip (3. a): Bilo mi je zelo všeč. Zelo mi je všeč, kar sem si izbral.

Nik (3. a): Bilo mi je zelo všeč. Na izmenjavi sem si izbral nekaj stvari in sem zelo zadovoljen.

Tržnica poklicev

Na naši šoli, že tradicionalno, vsako leto organiziramo Tržnico poklicev. Tokrat je potekala v okviru tehniškega dne, 6. 11. 2018, od 12. do 14. ure. Učencem 9. razredov in ostalim zainteresiranim se je s svojimi programi predstavilo štirinajst srednjih šol s Podravske regije. Stojnice so pripravili v telovadnici šole, tako da so učenci lahko prehajali med šolami in se poučili o možnostih nadaljnjega izobraževanja.

Pa pogledjmo, kakšni so bili odzivi na predstavitve:

Všeč mi je bilo, da je na Tržnici poklicev sodelovalo veliko šol, ker sem na ta način pridobil veliko informacij. Zanima me predvsem računalništvo za to se bom po vsej verjetnosti vpisal na SERŠ, program računalniški tehnik.

Rene Štelcar, 9. b

Na Tržnici poklicev so šole prikazale zanimivo predstavitev programov. Sam sem se že pred tem odločil za Biotehniško šolo v Mariboru, program mehanik kmetijskih in delovnih strojev.

Ticiano Esih, 9. b

Na Tržnici poklicev je bilo veliko možnosti izbire ustreznega programa. Odločil sem se za strojništvo, in sicer za program strojni tehnik, ker me ta poklic zanima, pa tudi povpraševanje po tem kadru je na trgu veliko.

Filip Kuri, 9. a

Prikaz programov srednjih šol je bil zelo nazoren, zanimiv, veliko sem lahko izvedela o nadaljnjem izobraževanju, ki me čaka v srednji šoli. Za poklic se še nisem odločila, kajti odločam se med poklicem frizerke in veterinarske tehnice.

Larisa Čuček, 9. b

Nekateri učenci smo sodelovali pri pripravi prostora za Tržnico poklicev z namenom, da bi vse najlepše potekalo. Všeč mi je bila raznolikost programov, o katerih sem se lahko seznanil. Posebej mi je bila všeč Srednja šola za gostinstvo in turizem, saj je pokazala pripravo jedi, ki smo jih lahko poskusili. Sam sem se že prej odločil za program gastronom-hotelir ali po domače kuhar.

Klemen Klobasa, 9. a

Jasna Lipovž, svetovalna delavka

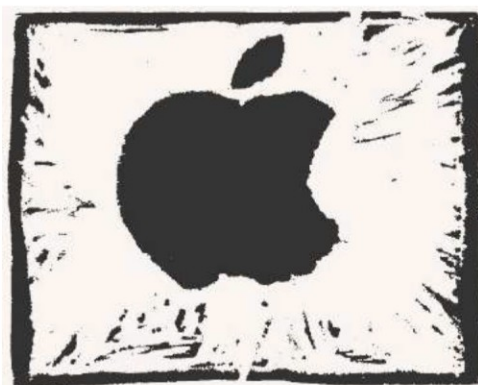
Zimska, Timotej Kukovec, 8. a

List, Katrin Borko, 6. a

Zimska, Miha Černel, 7. a

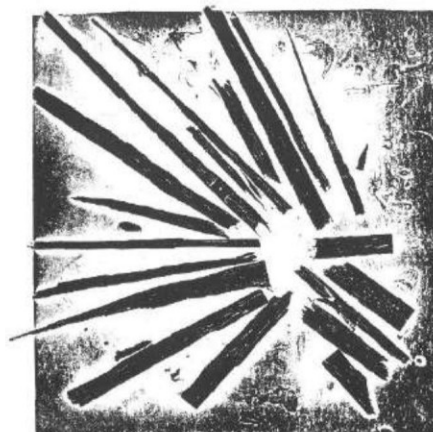
Apple, Nuša Kolmanič, 8. a

Ozvezdje Dvojčka, Špela Sabadin, 7. a

Lev, Karin Šalamun, 8. a

Zvezda, Nino Pečnik, 8. b

Lisica (basen)

Živela je lisica, ki je bila vedno urejena. Urejen kožuh, klobuk, čevlji ... Nekega dne se je odločila, da bo odšla na počitnice in morda tudi ostala tam ter se preselila. Tako je prišla na vasi, kjer je nihče ni poznal. Tudi ona ni nikogar poznala. Hodila je zelo zvišano in samovšečno. Ko se je tako sprehajala po vasi in si jo ogledovala, jo je zajček ustavil in ugovoril. »Pozdravljeni gospa...« »Kar gospa mi rec,i« odgovori lisica. »No, prav,« reče zajček in nadaljuje svojo pot. Tudi lisica nadaljuje svojo pot. Zopet sreča zajčka. Ker je ta zajček dobre volje, jo ogovori malce drugače, kot prvi zajček. »Zdravo, kako ste kaj?« Lisica se začudi namršči ter nadaljuje svojo pot, ne da bi karkoli dejala. Ker se je odločila, da bo na vasi ostala dlje časa, jo je spoznalo več živali. Čeprav je bila vedno urejena, je ostala brez prave družbe na vasi, saj je bila tako zvišana in hudobna, da je ni nihče maral. Bila je osorna in nesramna.

Nauk: Obleka ne naredi človeka.

Nina Toš, 7. a

Moji lubi Slovenci (Trubarjevo pismo Slovencem)

Derendingen, 15. 10. 1575

25 let že mineva odkar sem napisal svoji dve prvi knjigi. Abecednik je Slovence naučil brati in pisati, Katekizem pa ljudem pove vse o verskih naukih, protestantskih; vse napake v cerkvi in kaj bi morali spremeniti. Na Katekizem sem zelo ponosen, da sem ljudem pokazal kaj se v cerkvi dogaja in zakaj sem postal protestant. Cerkev je imela nehuman odnos do ljudi, ker so morali plačevati odpustke za svoje grehe. Jaz pa vem, da ljudje ne potrebujejo posrednika z Bogom, zato z Luthrom podpirava protenstatizem in ga bova nadaljevala do smrti. Ko sem leta 1545 prišel v Slovenijo, me je bilo sram, da preprosti ljudje niso znali brati in pisati. Zato sem se odločil, da za njih napišem knjigo po kateri se bodo ljudje učili. Pokazati sem jim moral tudi, da cerkev ne dela prav, saj bi morala biti Biblija prevedena v materni jezik, da jo lahko vsi razumejo. Moram pa priznati, da je knjige bilo še lahko napisati in natisniti, težje jih je bilo pretihotapiti v Slovenijo. Ampak sem dobil zamisel, da bi jih pretihotapil v vinskih sodih. Malo sem bil na trnih, če se bo vse lepo izteklo. Ampak so knjige srečno prispele v Slovenijo. V Nemčiji uživam v miru s svojo tretjo ženo. Vsako nedeljo hodiva k maši. Potem se še dobimo s prijatelji na kavi in uživamo v lepem vremenu. Edino kar me moti je moja bolezen. Imenuje se šen in mi onemogoča, da bi lahko hodil kam daleč. Bolezen poskušam omiliti. Do svoje smrti bi še rad izpolnil svojo željo, da obiščem grob očeta in matere na Dolenjskem. Pošiljam vam lepe pozdrave in želje.

Vaš Primož Trubar

Ticiano Esih, 9. b

France Prešeren in njegove Poezije

Danes sem po naključju srečala našega največjega pesnika, Franceta Prešerna. Prosila sem ga za intervju. Mojo prošnjo je z zanimanjem in veseljem sprejel.

Ali nam lahko zaupate svoj najljubši dogodek iz otroštva?

Seveda. Nekakšnega posebnega dogodka se ne spomnim, sem pa imel v otroštvu najraje dneve, ko smo z bratoma in sestrami sedeli na krušni peči in jedli suha jabolka. Imeli smo dokaj brezskrbno otroštvo, za kar se lahko zahvalim staršema.

S čim se ukvarjate v prostem času?

Največkrat pišem, vendar pa si vzamem tudi čas, da sem z družino, s katero največkrat hodimo na sprehode ali plavamo v Soči.

Kdaj se je rodila vaša strast do pisanja?

Tudi moja mati je znala brati in pisati, zato menim, da takoj ko sem se tudi sam rodil, torej 3. 12. 1800, saj mi pisanje že v osnovni šoli ni delalo večjih težav. Sicer pa sem se resneje začel ukvarjati s pisanjem pri svojih 25 – ih letih, ko sem tudi napisal svojo prvo pesem.

Koliko ur dnevno porabite za pisanje?

Zelo odvisno. So dnevi, ko mi ideje kar švigajo iz glave in bi lahko napisal celo pesniško zbirko. Pridejo pa tudi dnevi, ko iz sebe ne dobim niti ene ideje, ki jih po navadi iščem v naravi.

Na kaj v vašem življenju ste najbolj ponosni?

Moje starši so želeli, da bi postal duhovnik, ampak meni ta poklic ni bil preveč všeč. Prepisal sem se na pravno fakulteto in jo tudi uspešno dokončal. Torej ponosen sem na to, da mi je uspelo dokončati šolo in da so me starši in družina pri tem podpirali – sicer ne sprva, ampak ko so ugotovili, da si to želim, so se omehčali. Ponosen sem tudi na svojo odvetniško pisarno v Kranju, ki uspešno posluje.

Ali vas neprijazni komentarji potrejo?

Niti ne, saj vem, da ima vsak svoje mnenje. Tako, da so nekomu moje pesmi všeč, spet drugim ne. Vsak se odloči sam. Meni je najpomembneje to, da so pesmi všeč mojim bralcem in družini, družini Ribičevih. Seveda pa se iz vsakega komentarja nekaj naučim in to kar ni v redu tudi popraviti.

Kaj porečete na to, da ste marsikateremu mlademu pesniku vzor?

Res sem zelo vesel tega, saj to pomeni, da se mladina zanima za poezijo, da se ne sramuje svojega jezika in domovine. To je res super za slovensko kulturo.

Kakšno usodo mislite, da ima ena izmed vaših prvih pesmi, Zdravljica?

Sem mnenja, da jo imajo Slovenci radi, saj je res prijetna. In še posebej 7. kitica opisuje naš narod, zato mislim, da jo bodo sprejeli za slovensko himno.

Ali nam lahko opišete svojo ljubezensko pot?

Seveda. V mladosti je bila moja simpatija prelepa Julija Primic iz Ljubljane. Kasneje sem se zaljubil v Ano Jelovšek, s katero imam tudi 3 otroke.

Zakaj ste vzeli sina Andreja Smoleta pod svojo streho?

Ko je Andrej umrl, sem bil zelo potr. Za njegovega sina sem začel skrbeti, ker mu je zelo podoben in me spominja na Andreja. Ima enake oči, glas in smeh kot njegov oče. Zdaj je pripravnik v moji pisarni in mi je kot lasten sin.

Izdali ste svojo prvo pesniško zbirko, Poezije. Nam jo lahko predstavite?

Seveda. Moja pesniška zbirka Poezije sestavljajo vse moje pesmi, ki sem ji napisal, zbral in uredil sam. Res so super, zato upam, da jo prelista čim več ljudi.

Kaj je vaš moto v življenju?

Bodi to kar si in se ne oziraj za drugimi, ki ti želijo slabo.

Tako. Hvala gospodu Prešernu, da si je vzel čas in odgovoril na vprašanja.

Vanessa Repič, 8. b

Kulturna šola

21. 9. 2018 smo se devetošolki Tamara Borko in jaz, Pia Peklar in sedmošolka Sergeja Firbas ter učiteljica Mojca Videtič odpravile na OŠ Franceta Prešerna v Maribor. Tam je potekala prireditev razglasitev naj kulturne šole. Dan se je začel z lepim sprejemom, nato pa smo se razdelili v skupine. Učiteljica Mojca se je udeležila delavnice za mentorje, me tri pa delavnico, ki se je imenovala Čarobnost romskega plesa. Učiteljica in dve učenki so nas naučile plesati značilen romski ples. Bilo je zanimivo. Po končanih delavnicah smo se odpravili še v SNG Maribor,

kjer smo za zaključek dneva imeli prireditev, na kateri je bil prisoten tudi predsednik Republike Slovenije, g. Borut Pahor. Na zaključni prireditvi so nam za pet let podelili naziv KULTURNA ŠOLA.

Ta naziv si naša šola vsekakor zasluži, saj se to vidi na vsakem koraku. Imamo uspešno gledališko skupino, OPZ in MPZ, šolski ansambel, učenci tudi likovno ustvarjamo, pišemo, plešemo ... Imamo veliko prireditev in tudi manjših kulturnih dogodkov.

Pia Peklar, 9. b

Intervju s Tajo Pučko

Taja Pučko je učenka Podružnične osnovne šole Cerkljenjak-Vitomarci in obiskuje 6. razred. Stara je 11 let in trenira atletiko ter igra klavir. Njen hobi je nogomet in v prostem času rada poje.

Koliko let treniraš atletiko?

Atletiko treniram že 4 leta.

Opiši nam kako poteka tvoj trening in koliko krat na teden treniraš?

Treningi potekajo tako, da pridem 5 – 10 minut prej in se v garderobi preoblečem. Najprej se seveda ogrejemo tako, da tečemo približno 10 krogov. Ko se ogrejemo, preidemo na atletske abecede, nato si postavimo ovire in tam izvajamo različne vaje (visoki – nizki skiping, tek čez ovire, poskoki iz gležnja ...). Nato naredimo nekaj šprintov, približno 60 metrov. Ko to naredimo gremo na blazine in naredimo nekaj vaj za moč. Včasih naredimo kakšno vajo še z medicinkami. Ko trening gre proti koncu, naredimo še par krogov za iztek in na koncu stretching. Tak trening po navadi naredimo po tekmah, da ni tako težko. To je bil opis ne tako težkega treninga. Imamo pa še poleg tega kondicijske treninge, treninge kjer delamo na moči, tudi v fitnesu treniramo in še navadne treninge, ki sem vam ga opisala. Treningi se med seboj razlikujejo, zato je vsak drugačen. Treniram 3 krat na teden. Treninge imamo normalno 2 krat na teden, ampak meni so dejali, da naj treniram še 1 krat več kot je predvideno.

Kako dolgo traja tvoj trening ?

Ob ponedeljkih imam trening eno uro in pol, prav tako tudi v četrtek eno uro in pol. V petek pa imam dodaten trening, ki traja dve uri .

Ob katerih dnevih so ti treningi najbolj naporni ?

Ob petkih, saj delamo tisti dan največ vaj za moč, kondicijo, posamičnih disciplin in tudi fitnes.

Na katere vrste tekmovanj hodiš ?

Največ skozi leto je mnogobojev, to je, kot vam že ime pove, več disciplin hkrati, po navadi so te discipline medicinka, tek na 60m in skok v daljino z zaletom. Imamo pa tudi državne mnogoboje, kjer še je veliko več disciplin. Tekmujem tudi na državnih tekmovanjih in v posamičnih disciplinah.

Kateri so tvoji največji dosežki v atletiki ?

Definitivno je moj, oz. so moji največji dosežki, da sem postala državna prvakinja že drugo leto zapored. In to, da sem vse skupaj 5-kratna državna prvakinja. Seveda pa so še tukaj vsi moji dosežki, 2. in 3. mesta in še veliko 1. mest.

Ali si kdaj zelo razočarana, če nisi bila na stopničkih in če ti kdaj spodleti ?

Seveda sem bila kdaj razočarana, ampak sem vseeno čestitala zmagovalkam in drugim tekmicam. Če se odločiš za kateri koli šport, se moraš zavedati, da ne boš vedno zmagal.

Si kdaj mislila, da boš tako uspešna in kdo te je sploh navdihnil za ta šport ?

Ne, nikoli si nisem predstavljala, da bom tako uspešna. Za ta šport pa mi je predlagal moj ati, ker je tudi sam treniral atletiko. In v bistvu je bilo to spontano, ker me je vprašal, če bi se preizkusila v atletiki, saj sem že kot majna bila zelo hitra v teku in preskakovala že velike višine za majhnega otroka. Zato sem že takoj pokazala zanimanje za atletiko, kljub temu da sploh nisem vedela, kaj je to.

Si ponosna na svoje dosežke ?

Seveda, mislim da mi na mojem mestu bil vsak otrok ponosen na to, kar sem dosegla. Da pa sem lahko to dosegla, pa sem morala veliko, veliko trenirati in se truditi.

Kaj misliš, da je v športu najpomembnejše ?

Poleg treniranja, mislim, da je najpomembnejša vztrajnost . Če takoj obupaš, ne boš ničesar dosegel.

Hvala, Taja, za tvoj čas, želim ti še veliko uspehov !

Sara Krepša, 6. b

Podnebne spremembe v Sloveniji in ekstremni vremenski dogodki

Čeprav se je podnebje spreminjalo že v preteklosti, pa je posebnost opaženih podnebnih

sprememb v zadnjem stoletju njihova velika hitrost. Pomembni so tudi dejavniki, ki povzročajo spremembe. Če so bili v Zemljini zgodovini to naravni, astronomski in geološki dejavniki, sta glavna dejavnika hitrih sprememb v zadnjem stoletju presežek toplogrednih plinov in sprememba rabe tal. Oba dejavnika sta posledica človekove dejavnosti.

Slika 1. Spremembe v posameznih delih podnebnega sistema (povzeto po Cook J., 2010)

Zaradi podnebnih sprememb se po svetu vedno pogosteje srečujemo z ekstremnimi vremenskimi dogodki (poplavami, neurji, ekstremnimi temperaturami, ekstremno količino padavin, sušo ...).

Za Sloveniji lahko zaradi dviga letnih povprečnih temperatur zraka pričakujemo do sredine stoletja naslednje spremembe povezane z ekstremnimi vremenskimi dogodki:

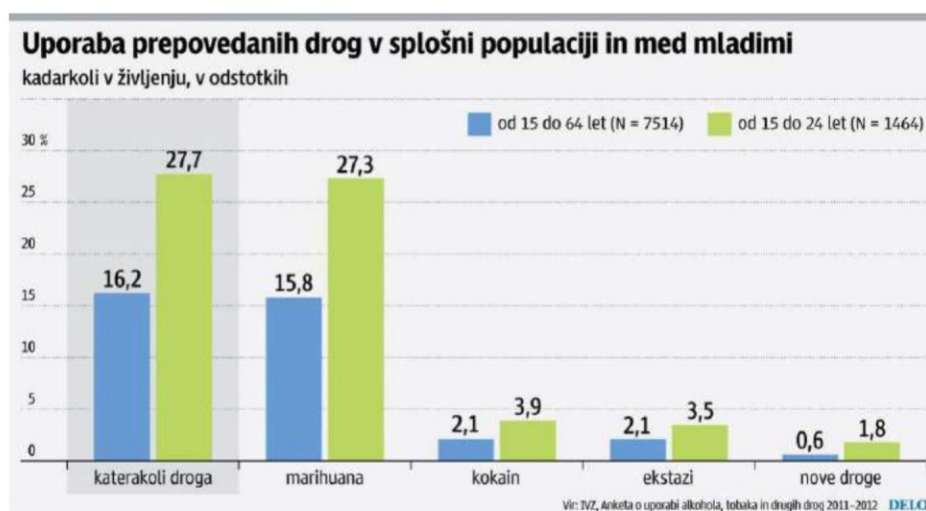
- ob višji temperaturi zraka hudo vročino poleti,
- večjo spremenljivost temperature in padavin poleti,
- več močnih padavinskih dogodkov,
- okrepitev hidrološkega cikla – kroženja vode,
- pogostejše zdajšnje stoletne poplave (krajšanje povratne dobe ekstremnih padavin)
- zelo verjetno znatno povečanje pogostosti poletnih suš.
- verjetno povečanje števila dni z ugodnimi razmerami za nastanek poletnih neurij.

Lara Lovrec, Zoja Šalamun, 8. a

Pot od radovednega poskusa drog do zasvojenosti je kratka

Nacionalni inštitut za javno zdravje izdaja vsako leto poročilo, ki obravnava podatke o razmerah na področju prepovedanih drog. V poročilu ugotavlja, da je 16% prebivalcev Slovenije že uporabilo katero od prepovedanih drog.

Droge žal danes že desetletnikom niso neznanka. Začetek uživanja drog in alkohola je povezan s spletom dejavnikov. Pri najstnikih gre večinoma za željo, da bi bili pred sovrstniki videti bolj odrasli, želijo pokazati, da si upajo. Med pogostejše uživalce navadno zdrsnejo tisti, ki imajo v osebnotnem razvoju več šibkih točk. Najranljivejši so mladi, ki se ne spoštujejo, so negotovi, čustveno labilni, impulzivni in nestrpni. V svet zasvojenosti se pogosteje zatečejo tisti, ki ne zmorejo odložiti ugodja ali ga ne znajo doseči na neškodljiv način.

Pogosto slišimo, da nas je v drogo zapeljala družba, prijatelji. Osnovnošolci želijo spoznati, kako kaj deluje in kje dobiti informacije, pri čemer imajo veliko vlogo prijatelji. Njihovo samopodobo delno določa tisto, kar je sprejemljivo za vrstnike oziroma prijatelje, še zlasti tiste, ki so v skupini vzorniki. Posledica tega je ta, da je veliko posnemovalcev, ki niso sposobni samostojnega odločanja in presoje.

V skupini, ki ji mladostnik pripada, se izoblikuje odnos do določenega načina vedenja. Nekateri posamezniki znotraj skupine so bolj cenjeni in zaželeni kot drugi. Nekatere družba označi za mamine sinke ali »piflarje« ter jih

začne zaničevati in zasmehovati, pri čemer ti posamezniki podležejo pritisku in se začnejo vesti tako, kot narekuje skupina – vse samo zato, da bi bili sprejeti. Veliko mladostnikov se v skupino ne vključi zlahka, prevzema jih občutek strahu, negotovosti in pomanjkanja samozavesti. Prav zaradi pritiska družbe se mladostniki najpogosteje odločajo za jemanje drog in alkohola. Pogosto se mladostniki tega pritiska niti ne zavedajo. Gre za tako imenovani nevidni pritisk, ko se mladostniki zavedajo, da je pri kakem početju nekaj narobe, vendar pritisk ni jasno izražen oziroma sporočen. Kadar so v skupini, preprosto vsi počnejo isto. Na zabavi pokadijo cigareto marihuane, ki gre od ust do ust, odprejo steklenico alkoholne pijače ...

Otrok se mora zavedati, kdo so pravi prijatelji in se naučiti reči »ne«. Kajti pravi prijatelji so samo tisti, ki spoštujejo prepričanje posameznika in mu želijo dobro. Ti ga nikoli ne bodo silili v nekaj, česar ne želi. Ni se vam treba pokoravati željam svojih prijateljev. Pravi prijatelji so celo bolj zadovoljni, če imajo ob sebi ljudi, ki so nekoliko drugačni od njih. Za otroka je zelo koristno in zdravo, če se vključi v kako interesno dejavnost, kjer bo lahko razvijal svoje sposobnosti in krepil samozavest in samospoštovanje, pridobil pa bo tudi nove prijatelje.

Recite drogam in cigaretam NE.

Darko Štrafela, prof.

Šola v naravi, Kope, januar 2019